

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.330 van 28 november 1996
in de zaak A. 61.486/VII-12.868.**

In zake : Freddy BOUCKAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy BOUCKAERT op 22 december 1994 ingediend heeft om de vernietiging te vorderen van het besluit van 22 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van verzoeker tegen het besluit van 19 mei 1987 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de weigering van de vergunning om te Hooglede, Heistraat 1, een inrichting omvattende inzonderheid 2.250 mestvarkens, te exploiteren, wordt afgewezen en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 56.362 van 17 november 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 oktober
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor
verzoeker, en van Advocaat J. VAN DE VYVER, die ver-
schijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde
betreft, dat verzoeker in zijn vierde middel onder meer
de schending aanvoert van het meststoffendecreet van
23 januari 1991 :

"Doordat aan verzoeker de exploitatie van zijn
inrichting geweigerd wordt, om de reden dat voor het
jaar 1992 onvoldoende mestafzetbewijzen zouden
bestaan.

Terwijl, eerste onderdeel, geen enkele wettelijke
bepaling toelaat dat de overheid die in beroep dient
te oordelen over een exploitatievergunningsaanvraag
voorwaarden zou toevoegen waaraan de aanvrager dient
te voldoen en waarvan de afgifte van de vergunning
afhankelijk zou gemaakt kunnen worden (...).

...

En terwijl de door de minister gehanteerde willekeurige normen bovendien volstrekt strijdig zijn met de bepalingen van het mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, die het enige kader vormen waarbinnen de controle op de correcte en verantwoorde mestafzet geschiedt.

En terwijl het mestdecreet aan de Mestbank binnen de Vlaamse Landmaatschappij de controlebevoegdheid toebedeelt over de herkomst en bestemming van geproduceerde mest, en daartoe voorziet in een geëigend toezichtsmechanisme met eigen strafbepalingen.

...";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar memorie van antwoord in essentie op repliceert dat het bestaan van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 niet tot gevolg heeft dat de vergunningverlenende overheid geen andere maatregelen aangaande de mestafzet van de landbouwbedrijven zou kunnen uitvaardigen, dat de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid niet beperkt is tot de toepassing van meervermeld decreet van 23 januari 1991 en dat bijgevolg het motief dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de beoogde inrichting geproduceerde dierlijke mest niet is gewaarborgd, correct en afdoende is ;

Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit onder meer het volgende stelt :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting, waarvoor vergunning wordt gevraagd, m.n. 2.250 mestvarkens zal oplopen tot 11.250 kg P_2O_5 ; dat vanuit het oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding, gerekend aan 150 kg P_2O_5 /ha, hiervoor een oppervlakte cultuurgrond vereist is van 75 ha; dat de aanvrager beschikt over 7 ha cultuurgrond in eigendom en 16 ha grond via burenregeling; dat gestaafd met vervoersdocumenten over de lange afstandsregeling in 1992 transporten werden gerealiseerd voor 1.460 kg P_2O_5 wat overeenkomt met ongeveer 9 ha cultuurgrond; dat de exploitant dus maar over 23 ha cultuurgrond + 9 ha via lange afstandsregeling beschikt, wat duidelijk minder is dan de minimum vereiste 75 ha;

Overwegende dat deze inrichting in het verleden, wat betreft de mestafzet en de aangifte bij de Mestbank, in onvoldoende mate voldaan heeft aan de bepalingen van het Mestdecreet; dat voor wat de

aangifte van de dieren betreft er 30% minder dieren aangegeven werden dan het aanwezige aantal; dat voor wat de mestafzet betreft slechts een verantwoording gegeven werd voor 6.793 kg P_{205} ; dat er bijgevolg voor deze inrichting onvoldoende mestafzetbewijzen waren in het verleden en dat er geen garanties zijn dat naar de toekomst toe er wel voldoende mestafzetmogelijkheden zullen zijn";

Overwegende dat uit die motivering blijkt dat de verwerende partij, onder meer omwille van het ontbreken van garanties voor voldoende mestafzetmogelijkheden, de gevraagde vergunning heeft geweigerd;

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een exploitatievergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de toenmalige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 22 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van Freddy BOUCKAERT tegen het besluit van 19 mei 1987 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de weigering van de vergunning om te Hooglede, Heistraat 1, een inrichting omvattende inzonderheid 2.250 mestvarkens, te exploiteren, wordt afgewezen en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig november
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	Wvd. kamervoorzitter,
		staatsraad
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.